

Església parroquial del Sagrat Cor.

Santa Coloma de Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer del Bosc, 6
Emplaçament: Colònia Güell
Alçada: 30

Coordenades:

Latitud: 41.36382
Longitud: 2.02783
UTM Est (X): 418690
UTM Nord (Y): 4579602

Classificació

Número de fitxa: 08244 - 77
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modernisme
Segle: XX
Any: 1915
Autoria de l'element: Antoni Gaudí
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: S'hi han dut a terme diverses intervencions de restauració i arranjament de l'espai, i n'hi ha una de prevista en un futur proper.
Protecció: Legal i física
Tipus de protecció: Patrimoni Unesco
Europea – Atributs inspire: UNESCO World Heritage – Cultural
Observacions protecció: 184-MH-EN, Patrimoni de la Humanitat UNESCO
Data aprovació: dv., 09/09/2005 - 12:00
Número inventari:
Generalitat i altres:

inventaris	199-IPA
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Pública
Titular:	Consorci de la Colònia Güell
Fitxes associades:	
Colònia Güell	
Autoria de la fitxa	Xavier Bermúdez (iPAT Serveis Culturals)
Data de registre de la fitxa:	dl., 20/05/2019 - 02:00

Descripció

L'edifici correspon a la cripta de l'església projectada per Gaudí per a la Colònia Güell, mai acabada. L'element que té més protagonisme a l'exterior és el pòrtic d'entrada. Les columnes monolítiques o bé de pedres basàltiques i escòria de ferro, com les parets, s'elevan per sostenir una porxada les voltes del qual, fetes de rajol, tenen forma de paraboloides hiperbòlics que semblen suspesos. Aquest porxo sosté una escala que havia de donar accés a l'església, mai no construïda. Sobre la porta d'entrada hi ha un mosaic treballat en ceràmica vidrada i maó cuit, de "trencadís". És d'un fort simbolisme: al centre hi ha l'anagrama de Maria envoltat de motius vegetals i flors i flanquejat pels símbols de les quatre virtuts cardinals (prudència, justícia, fortalesa i templança). Al capdamunt hi ha la creu en flames i, als angles externs, l'alfa i l'omega. Els símbols de la creu, l'alfa i l'omega es repeteixen a totes les finestres laterals de la cripta (de forma ovoïdal, remarcant un mosaic multicolor i vidres com a rosasses reproduint la creu estilitzada en unes i amb finestrons com a papallones en les petites) i als paraboloides hiperbòlics, combinades amb les inicials C.G, que són una constant en tota la colònia. A l'interior, s'alternen columnes monolítiques amb altres de maó o bé mixtes, enllaçades per arcs catenaris i arquets (costelles) que sostenen la coberta plana. A efectes de distribució de l'espai, es tracta d'una nau única. La significació del temple ve donada, sens dubte, per la participació de Gaudí, el que li va valdre la inclusió a la llista de Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO. Entre els seus valors hi ha el fet que l'arquitecte hi assajà diversos elements que posteriorment va aplicar en altres de les seves grans obres, però també ho és per mèrits propis per la combinació de materials i per la concepció de l'espai. Paral·lelament al traç de Gaudí, hi ha diversos elements significatius que corresponen a altres autors. L'església ha tingut fins a quatre altars majors al llarg de la seva història. L'actual és el tercer que s'hi va fer, dissenyat per Jujol, tot i que reconfigurat (en el que podem considerar el quart format) per tal d'adaptar-lo a les noves necessitats litúrgiques que emanaren del Concili Vaticà II. L'altar de la Sagrada Família també fou dissenyat per Jujol, i l'altar de la Mare de Déu de Montserrat és obra d'Isidre Puig Boada.

Observacions:

També coneguda com a Cripta de la Colònia Güell.

Història

Gaudí començà a treballar l'any 1898 en el projecte, tot i que les obres no començaren fins el 1908. S'interromperen el 1915, quan només s'havia acabat la cripta, que fou consagrada aquell mateix any. La mort d'Eusebi Güell l'any 1918 va suposar l'abandonament definitiu del projecte. L'edifici fou assaltat el 25 de juliol de 1936, cremant-ne alguns dels bancs i desballestant-ne els altars. Durant la guerra civil es va convertir en magatzem de la Unió de Rabassaires i caserna del Cos de Tren de les tropes republicanes. En aquesta mateixa època es va enderrocar la caseta on Gaudí tenia la maqueta polifuncional (que portava anys

abandonada), la que es va considerar que ni tenia cap valor ni el projecte tindria continuïtat, un cop morts Eusebi Güell i el mateix Gaudí. L'any 1939 fou restaurada, convertint-se en parròquia el 20 de juliol de 1955 amb la benedicció del bisbe de Barcelona Gregorio Modrego. Entre el 1999 i el 2002 la cripta fou restaurada de nou i se'n substituï la coberta provisional que es va fer quan Gaudí va ser separat de les obres.

Bibliografia

Bohigas, Oriol. Reseña y catálogo de la arquitectura modernista. 2a ed.. Barcelona: Lumen, 1973. p.397.
Bohigas, Oriol. Reseña y catálogo de la arquitectura modernista. 3a ed. Barcelona: Lumen, 1983. 2 Güell, Xavier. Antoni Gaudí. 1a ed.. Barcelona: Gustavo Gili, 1986. p.219 p.. Solà-Morales, Ignasi de. Gaudí. 1a ed.. Barcelona: Polígrafa, 1983. p.127 p.. Tarragó, Salvador. Gaudí. 2a ed.. Barcelona: Escudo de Oro, 1979. p.126 p.

